

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af *Alfred Jensen* m. fl. (se sp. 1593) *forkastedes* med 116 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af *Alfred Jensen* m. fl. (se sp. 1594) *forkastedes* med 117 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen *vedtoges* med 117 stemmer mod 6.

§ 4, således ændret, §§ 5 og 6, ændringsforslag nr. 2 i betænkningen, § 7, således ændret, og § 8 *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 uden for betænkningen af *Alfred Jensen* m. fl. om indsættelse af en ny paragraf (se sp. 1594) *forkastedes* med 117 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 3 i betænkningen om indsættelse af en ny paragraf *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 i betænkningen, § 9, således ændret, § 10, ændringsforslag nr. 5 i betænkningen og § 11, således ændret, *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet udvalgsbehandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1957 til 31. marts 1958.

Foregående forhandling findes i tidenden sp. 1329, 1374, 1420, 1526 og 1542.)

Forhandlingen genoptoges.

Carsten Raft: Det, jeg gerne vil omtale ved denne lejlighed, er lokale sager, forholdsvis små lokale sager, som dog også har deres betydning. Jeg synes, det er rimeligt, at den slags sager, der har en stor lokal befolknings interesse, fremføres til offentlig behandling i folketinget og får svar fra allerhøjeste sted. Jeg synes også, det er ganske naturligt, at dette, som det skete i gamle dage, sker ved finanslovbehandlingen, som er den eneste lejlighed, hvorved man kan få en udførlig forhandling om sådanne spørgsmål.

Det er naturligvis den befolkning, jeg lever iblandt, hvis lokale spørgsmål jeg interesserer mig for ved denne lejlighed. Da det er storbyens omegnsbefolkning, det drejer sig om, er det overvejende trafikale sager, fordi denne befolknings tilværelse er præget af trafikken og af trafikvanskeligheder på grund af afstanden fra deres arbejdssted.

Det første spørgsmål er for så vidt en henstilling til den højtærede justitsminister. Vi har tit talt om farlige vejkryds, og jeg vil gerne gøre justitsministeren opmærksom på et af de farligste, der findes i omegnen, nemlig krydset ved Holte. Da der stadig ikke er sket nogen regulering på dette sted — jeg har heller ikke bedt justitsministeren om at foretage sig noget — vil jeg gerne gøre opmærksom på, hvor farligt det er.

En befolkning så stor som en købstadsbefolkning har sin hovedtrafikåre her og skal gå tværs over landevejen. Landevejen har lige ført gennem skov, hvor folk meget naturligt mener de kan køre rask; der er ikke nogen som helst hindringer, det går ned ad bakke, og derved kommer der fart på vognene, så at førerne ikke altid mestrer dem helt, og folk har jo tilbøjelighed til at køre hurtigt, når det går ned ad bakke. Enhver, der til daglig følger begivenhederne på dette sted og har opmærksomheden henledt på, hvad der sker, vil vide, at vognene dér har en ganske urimelig fart på.

Jeg gik forleden dag ud på landevejen, så mig godt om, fik øje på en vogn oppe på Geels Bakke. Jeg går langsomt over vejen, og vognen sætter voldsom fart på; pludselig var den inde på mig, og jeg hørte en dame, vil jeg kalde hende, der råbte: „Er De sindssvag, mand, ved De ikke, De er på en hovedvej?“ Hvis det er hovedsyt-